

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Elisabeth Rosensparre

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 299. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030262190496/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

8. Kund' du ey bruge Vingen sterck,
Mod Pii oc Elle-Sparre,
Sla Gran oc Furren ned i Marck,
Paa Nedelbusken vare:
Men griber an af Liff oc Maect,
It Rosensparre herlig,
Slar Rosenkrandtzen uden act,
I Dynden ned forfærlig.
9. Nu vel, du har af styrcke Skut,
Din Ville har du fremmet,
De Rosenspar er ofuerbrut,
Oc Krandtzen høibegremmet:
Dog er det samme Sparre skøn
Saa høyt i Gud ophøyet,
At Libnons Ceder Ranck oc grøn,
Er Spæret underbøyet.
10. Vel har du gjort de Roser femb,
Af Farfue rød oc huide,
Ad de bær Farfuen sort oc grem,
I bæste Sommer-tide.
Dog munstrer Gud din Gierning om,
Naar Vinter slet faar Ende,
Oc HÈrren vil den Rose from,
Sin Rosenspar tilsende.
11. Far vel du ædle Rosenspar,
Far vel, O salig Frue,
Gud glæde dig i ævig Aar,
Hans Ansicts Lius beskue,
Vær taalig, ædle Rosenkrandtzen,
Dit Sparre er ubrødet,
Din Ven gaar skøn i Engledantz,
I Døden er udødet.

Kand siungis, med den Tone, Som:
Jeg veed en Vrt bæste deylig, etc.
AA BRØD ROSEN